

Kamrater, mötesdeltagare il Grums!

Äntligen är vi här! Första maj – då blir jag alltid extra varm i hjärtat.

Av att se er.

Av att minnas forna tiders vunna segrar.

Av att få sätta ord på de segrar vi ska vinna framöver.

Det är en dag som gör mig stark. En dag som gör mig glad. Första maj – det är folkets första maj och det är vår dag .

Det är arbetarrörelsens högtidsdag i dag.

En dag då vi tillsammans står upp för frihet, jämlikhet och solidaritet.

Vi visar att vi inte är beredda att stå med mössan i hand och bocka och be.

Vi visar att vi lutar till varandra och till den kraft solidariteten ger oss.

Vi visar att det går att förändra samhället, ja hela världen!

För vi samlas inte bara här i Grums.

Vi samlas i hela Sverige och över hela jorden.

För vårt fackliga och politiska arbete kan förändra världen.

Och har gjort det!

Det är därför som högern och kapitalintressena tycker så illa om oss.

För de vet att arbetarrörelsens solidaritet är ett hot mot deras makt.

Ett mot en samhällsordning byggd på klassklyftor och ojämlikhet.

Så nu säger vi till alla de som vill pressa tillbaka löntagarna, urholka välfärden och låta klyftorna växa:

Vi säger det högt, en gång för alla:

Glöm det!

För vi är fler än ni!

Vi har framtiden på vår sida!

Kamrater!

När jag fick inbjudan att komma hit till er i Grums blev jag glad och stolt, stolt för att få vara med er, och glad för att jag som förbundsordförande i Pappers fick komma till en bygd där pappersindustrin har betytt mycket och betyder mycket för kommunen och kommer att betydelse för lång tid framöver i både Grums och övriga Värmland.

Jag blev glad för att när Billerud Korsnäs valde att inventera i en ny maskin här i Grums och Gruvön så är det tecken på att det finns förutsättningar för svensk pappers och massa industri.

En sådan investering som görs här i Gruvön den bygger inte kvartalskapitalistiska prognoser, utan det är långsiktighet och en vilja att använda den svenska basindustrin till det den är bäst på, att skapa trygga jobb och ett hållbart samhälle.

Det här visar också att hela Sverige ska finnas, och det inte består av skräpytor som någon professor påstod i tidningen för några månader sedan

Det går bra för Sverige och särskilt för massa- och pappersindustrin!

– Massiva investeringar inom massaindustrin!

– och att det därmed ska gå bra för Sveriges arbetare, med schyssta villkor och kollektivavtal är självklart!

Vi kan med glädje berätta att det sker massiva investeringar i vår bransch. Det senaste året och åren har bolagen och koncernerna beslutat sig för att satsa på Svensk massa- och pappersindustri och sammanlagt investerar branschen på över 20 miljarder!

- På att bygga nytt!
- Bygga ut kapacitet!
- Och att konvertera produktion!
-

Investeringarna sker framförallt inom massadelen av vår industri. Men även kartongproduktion som här i Grums.

Det är glädjande för svensk skogsindustri, våra medlemmar och för Sverige, men också för den svenska välfärden!

Så har det tyvärr inte alltid sett ut. Den senaste stora investeringen i branschen var byggandet av en ny tidningsmaskin i Kvarnsvedens pappersbruk i Borlänge, vilken togs i drift 2006!

Men för att trygga dessa investeringar så måste det finnas bra förutsättningar för oss andra med, men det måste också finnas förutsättningar för industrin också

Men vad beror detta på egentligen? Att inte skogen och Pappersindustrin förblir osedda, oförstådda, och ibland inte heller respekterade av politiken?

Vad vore Sverige utan skogen, Utan färskfiber så kommer återanvändningens kretslopp att stanna, men det är det inte många som fattat.

Det blir då för mig obegripligt varför regeringen vill införa en kilometerskatt, en skatt som bygger på avstånd och på att skogarna står där de står.

Är det sådana tankemönster som får regeringen att bromsa och förhala skogsindustrins möjligheter att effektivt använda 74 tons lastbilar som kan ta en bunt ved till på varje lastbil

Detta förslag drabbar bara skogslänen med långa transporter för råvara till fabrikena.

regeringen måste snarast ta beslut om tillåta att transporter i form timmerbilar tillåts att lasta upp till 74 ton, att regeringen drar tillbaka sina funderingar kring vägslitage avgift på tunga transporter i skogslänen. Det är viktigt för våra jobb och framtiden.

När det gäller förutsättningar för oss människor så handlar det om rättvisa och solidaritet

I år går Pappers under Parollen:

Nej till profit i välfärden!

Vi säger definitivt nej till att skattepengar ska gå till börsföretag, att dina skattepengar ska finansiera VD bonusar, välfärden är till för alla.

Välfärden är till för dig och mig.

Att socialdemokratiska partiet på sin kongress tog ett litet steg till att täppa till detta dränage ur välfärden är bra, men inte tillräckligt.

Välfärdspengar ska gå till vård och omsorg – inte till aktieutdelningar

Det handlar om att mina och dina barn ska ha en bra utbildning, det handlar om att ens föräldrar ska en bra omsorg på ålderns höst.

Det handlar om att alla ska ha en bra och säker sjukvård, detta lämpar sig inte för profitjakt, för det är dina och mina tillgångar som vi skapat gemensamt.

Jag har själv erfarenhet av sjukvården, jag drabbades av cancer i höstas, pankreas, och jag kan intyga vad fantastisk den är, och den inte kostar något för mig som individ.

De vårdresurser som jag fick i samband med min sjukdom skulle om jag betalat detta själva kosta flera miljoner, men genom det sinnrika system vi har med en gemensam välfärd så fick jag världens bästa vård för 450 kr.

Skulle jag bott i USA så hade jag varit skuldsatt för resten av mitt liv om jag inte haft en privat försäkring.

Det är detta det handlar om, vår gemensamma välfärd är till för oss medborgare och inte aktieägare och Vd:ar i välfärdsföretag.

Många av oss har träffat människor med egna erfarenheter av det gamla fattigsamhället.

De har kunnat berätta om barnauktioner, fattighus och slavlöner.

För dem blev 1900-talets stora sociala reformer en befrielse från klassamhällets förtryck.

De kunde med stolthet berätta hur det svenska fattigsamhället under det förra seklet fick ge plats åt ett anständigt folkhem.

Sverige är än idag ett anständigt samhälle.

Dessutom går svensk ekonomi just nu bättre än på länge.

Tillväxten är hög.

Fler går till jobbet.

Och vi har en regering som sätter investeringar i välfärden före skattesänkningar.

Så visst går det bra för Sverige.

Men det går inte bra för hela Sverige.

Det går inte bra för alla som lever och arbetar här.

Enligt OECD är vi till exempel det industriland där klyftorna ökat snabbast de senaste årtiondena.

I februari presenterade LO undersökningen om den svenska maktelitens inkomster. Där vi redovisar inkomstutvecklingen för 200 personer på höga samhällspositioner och jämför med en arbetarlön.

Det tydligaste i årets rapport är de extrema inkomstökningarna för näringslivseliten.

1980 tjänade direktörerna på 50 av Sveriges största företag nio industriarbetarlöner.

Nu är tjänar de 54 industriarbetarlöner.

Det är alltså samma direktörer som i avtalsrörelsen kräver att de anställdas löner ska hållas tillbaka, särskilt de lägsta lönerna.

Så visst lever vi fortfarande i ett klassamhälle.
Men ojämlikheten handlar inte bara om klass.
Den handlar också om kön.

Nyligen presenterade vi i fackföreningsrörelsen årliga jämställdhetsbarometer.

Där visar vi hur de faktiska löneskillnaderna ser ut, när man tar hänsyn till det utbredda deltidsarbetet bland kvinnor i LO-yrken.

Den faktiska lönen för kvinnor i LO-yrken är i snitt 18 500 kronor före skatt.
Det är tre fjärdedelar av vad männen tjänar.

Kvinnor i Sverige är inte bara lågavlönade.
De är felavlönade!

Så kamrater, så här kan vi inte ha det.
Vi måste bryta utvecklingen mot ökade klyftor!

Och det räcker inte med duttande i marginalen.
Det krävs en rejäl omfördelning. Och den måste börja nu!

De som har det sämst ställt måste få det lite bättre.
De som har det bäst ställt måste bidra lite mer.
Det är dags för en skördetid för vanligt folk!

Därför vill LO komplettera sysselsättningsmålet om EUs lägsta arbetslöshet med ett jämlikhetsmål.

Hur ska vi då nå dit?

LO har bland annat lyft fram följande förslag:

Fortsätt kampen för full sysselsättning. Det finns inget som förstärker ojämlikhet så mycket som arbetslöshet.

Därför måste vi fortsätta att investera i bostäder, infrastruktur och välfärd.

Satsa på skola, vård och omsorg. Statsbidragen till kommuner och landsting bör öka med åtminstone 20 miljarder om året fram till 2021

Fortsätt att förbättra a-kassan och sjukförsäkringen. Framför allt måste taken i båda försäkringarna måste höjas.

Reformera skattesystemet. Vi behöver en skattereform där skatten på kapital höjs. Då kan kommunalskatterna, liksom skatterna för pensionärer, sjuka och arbetslösa, hållas tillbaka.

Mötesdeltagare,

Det är dags att sätta jämlikheten på dagordningen igen!

Det finns de som påstår att det inte längre finns någon arbetarklass.

Då kan man fråga dem vem det är som hämtar deras sopor, bygger deras hus och tar hand om deras gamla mamma?

Vem som kör bussen de åker med, tillverkar deras skor och ser till att malmen kommer upp ur gruvan?

Vem som städar barnens skola, serverar maten på restaurangen eller lagar bilen på verkstan.

Det är den svenska arbetarklassen. Det är LO-förbundens medlemmar.

De som får din vardag att fungera.

Det är om dem årets avtalsrörelse handlar.

LOs samtliga 14 förbund står nu enade bakom rättmätiga löneökningar för alla och en särskild satsning för de som tjänar minst. Något som inte minst gynnar LOs kvinnor.

Våra krav ger helt enkelt LO-förbundens medlemmar bra arbetsvillkor och rimliga löner.

Och det förtjänar de.

Det är om detta avtalsrörelsen handlar. Svårare än så är det inte.

Därför arbetar vi nu vidare för så bra avtal som möjligt för våra medlemmar. Och vi vet att med 1,5 miljoner medlemmar i ryggen kan vi sätta kraft bakom våra krav.

I onsdags tvingades Fastighetsanställdas förbund varsla arbetsgivaren, Almega, om strejk. Orsaken är att Almega inte vill låta de fastighetsanställda få den låglönesatsning som andra förbund fått igenom.

LO och samtliga medlemsförbund står givetvis till fullo bakom Fastighets varsel.

Vårt budskap till våra kamrater i Fastighetsanställdas förbund är glasklart:

Er kamp rättvisa löner är också vår kamp!

Ni står inte ensamma!

Vi i Pappers kommer att bifalla den hemställan vi fått av Fastighets om sympatiåtgärder i morgon den 2 maj.

Ni ska veta att ni inte är ensamma

Kamrater vi vet att

Skillnaden står mellan en allians av högerpartier samt ett nyfascistiskt parti och en socialdemokrati som står för ett mer rättfärdigt samhälle.

När vi väljer att kalla SD för ett nyfascistiskt parti så gör vi det utifrån att det faktiskt är det och det finns exempel på att det förhåller sig så.

SD har en solkig historia, skillnaden emellan andra högerpopulistiska partier är att SD föddes ur en ren nazistisk miljö som på 80-talet fostrade flera i partiets nuvarande ledning.

Jag säger inte att SDs 800 000 väljare i förra valet är nazister och främlingsfientliga, men det är ändå detta som finns och flyter i partiets ådror.

Speciellt tydligt blir det när vice partiledaren Mattias Karlsson påstår att Zlatan enligt honom inte är svensk, Karlsson säger att Zlatan har ett kroppsspråk som inte är svenskt genom att han är explosiv.

Detta gör Zlatan till opålitlig. Det är sådana rasistiska uttalanden och det skulle finnas en nedärvd gen i alla människor som ger oss nationella egenskaper som en medfödd lojalitet till fosterlandet och kulturen.

Det är sådana strömningar som gör SD till ett nyfascistiskt parti. Genom att ställa olika grupper och personer emot varandra

Vi vet att Arbetarrörelsen är och har varit huvudfienden för alla fascister genom historien, i Tyskland på 30-talet, Italien under samma tid, Spanien under 50 år, Chile under dryga 30 år och senast var den förskräckliga händelsen på Utöya .

SD försöker att uppträda med olika kostymer, ibland har de vänsterretorik, ibland högerretorik och detta förvillar många väljare, men SD har uteslutande röstat med högeralliansen när det gäller försämringar för det arbetande folket.

SD lovade att ta bort pensionärsskatten, men de gjorde tillsammans med borgarna tvärs emot.

Och det gör de bara av en enda anledning, för att de hatar arbetarrörelsen lika mycket som borgarna gör.

Genom att ha en motvilja emot klasskamp och den demokratiska socialismen så ställer man nationen emot detta.

För SD och andra fascister genom historien så är fosterlandet och gud samt kungahuset heliga ting som är helt odiskutabla, och där backas de upp av borgarna.

När fascister uppträder så är det få som känner igen dem, men arbetarrörelsen gör det, däremot gör inte borgarna det, trots att borgarna egentligen inte har något övers för fascismen.

Men när motsättningar skärps och valet står emellan fascism och socialism så har alltid borgarna valt fascismen utifrån att fascismen aldrig har hotat den privata äganderätten.

Och de gör det utifrån det hat de har för socialdemokratin och arbetarrörelsen, eftersom vi är de enda som kan hota den kapitalistiska maktstrukturen om vi vill.

Så just därför har Stefan Löfven och Magdalena Andersson så rätt när de kallar SD för nyfascister.

Det visar också hur naiv Anna Kindberg Batra är när hon flirtar med SD

Det är inte utan att man fångas av en tendens till kollektiv skadeglädje när moderaterna och Anna Kindberg Batra gång efter annan hoppar i galen tunna.

Moderaternas historiska misstag att närma sig Sverigedemokraterna har hitintills resulterat i en massflykt av väljare till främst centerpartiet.

Det enda kittet som tycks förena Alliansen är viljan att fälla regeringen och i synnerhet Stefan Löfven. Den egna sakpolitiken har man lämnat därhän, man upprepar gång på gång att regeringen för en politik som är skadlig för Sverige.

På vilket sätt är regeringens politik skadlig? är det förlaget att jag som förbundsordförande får betala ett par hundralappar mer i skatt eller kanske höjningen av ersättningsnivåerna i A-kassan.

Regeringen avskaffade den borte gränsen i sjukersättningen, det kanske är skadligt för Sverige.

Vill man själv försöka analysera vad som upplevs vara skadligt kommer man snart att finna en gemensam nämnare.

Reformer som träffar de som är svaga i samhället, har sämst ekonomi, sämst boende, lägst pension, drabbad av ohälsa etc. Det är den typen av reformer som är skadliga för moder Svea!

Alla våra gemensamma trygghetssystem som våra förfäder byggt upp kallas numera för bidragssystem, för oss i arbetarrörelsen kallas de fortsatt för trygghetssystem.

Det är just det våra gemensamma system är, ett sätt att bygga samhället, ett sätt att hantera varandra, vi hjälps åt kollektivt när vi får det svårt.

Alla som hör mig säga det här har haft eller kommer eller har under livet haft det svårt av nämnda anledningar.

Borgerligheten kallar föraktfullt arbetaren för bidragstagare i ena andetaget i andra andetaget hyllar man bland annat friskolekoncerner som pumpar ut miljarder till skatteparadis.

Jag upplever att Alliansen är svaret skyldigt, det är inte särskilt trovärdigt att ständigt racka ner på regeringen utan att kunna presentera ett alternativ som inte bygger på rena fantasier. Vilken typ av samhälle vill ni ha?

Denna borgerliga tafflighet har dock resulterat i att sverigedemokraterna vädrar morgonluft och de ser sig som ett reellt alternativ nästa val.

Av många dåliga alternativ är ändå ett politikiskt inflytande från sverigedemokraterna det sämsta. Avsaknaden av ett tydligt politiskt alternativ är ett kollektivt ansvar, alla partier kan bli tydliga.

Ur otydligheten växer det alltid upp olika otäcka oheliga allianser, konstellationer som har som mål att söndra, det om något har historien visat.

Så vi vet var vi har dem. Men vi vet också hur vi måste möta dem:

På samma sätt som våra föregångare mötte fascisterna på 30-talet.

Genom motstånd och solidaritet. Genom hårt fackligt arbete.

Och genom politik.

Politik som ger framtidshopp. Politik som förändrar människors liv.

Det är inga lätta uppgifter vi har framför oss.

Men vem har sagt att fackligt och politiskt arbete ska vara lätt?

Det är det inte. Det är ofta ett slitgöra.

Det vet alla som förhandlat för sina arbetskamrater.

Som suttit i en arbetarekommunensstyrelse, som deltagit i kvällsmöten med socialdemokratiska föreningen.

Det visste de som kom före oss också. De som tecknade de första kollektivavtalen och byggde folkhemmet.

Men de såg möjligheterna.

Det ska vi också göra.

Vi ska utifrån våra värderingar om jämlikhet och rättvisa skapa vår vision av framtidens samhälle.

Det ska vi göra genom att vi är många som är med och bygger framtidens arbetarrörelse.

Och genom att vi är många som är med i det politiska arbetet för att fortsätta att förändra Sverige.

Då ökar möjligheterna att vi möts till första maj nästa år och kan säga:

Nu är det fler som har jobb.

Nu kan fler unga flytta hemifrån till sin första lägenhet.

Nu märks det i skolan, vården och omsorgen att resurserna till välfärden har ökat.

Nu märks det att politiken styrs av insikten om allas lika värde.

För vi såg problemen.

Vi gjorde något åt dem.

Och nu fortsätter vi att tillsammans ta itu med de utmaningar vi har framför oss.

Tack ska ni ha!